נתינה · מן הגבעונים ואסורין לבא בישראל כדאמרינן ביבמות (דף עח:) דוד גזר עליהן: לא שיתות · דלא נאמרה פרשה אלא ברלויה לקיימה והכי תניא בספרי "כי תשקה אשתו" ברלויה לאיסות הכתוב מדבר פרט לאלמנה לכ"ג וכו': ולא טעלה כתובה · ואע"ג דשאר אלמנה לכ"ג לא קנסוה תורה אור רבנן בתובה כדאמרינן בכתובות בפרק אלמנה מזונים (דף קז:) זו אין לה תשקה דגרמה לה ליאסר עליו ואפי' היא רלויה לו הלכך לאו בת כתובה היא דלא מדיפא מכשרה: אמר בעלה אני משקה ובעלה בא עליה בדרך · שהוא גרם לה שלא תשתה טעלת כתובה: מתו בעליהן · של כל שיטות הנסתרות ורלויות לשתות ולא הספיקו להשקותן כו': ולא שיתות · דבעינן "והביא האיש את אשתו וגו'": וב"ש אומרים לא שיתות לו לא טעלת כתובה · לומר מתוך שלא שותות לא טעלת כתובה וכגון' מפרש פלוגתייהו: מעוברת הביאו · שלמה והגיהה מעוברת ומניקה לו שלישה והיא מעוברת לו מניקה ואסורה חכמים ליגשא עד שיהא הולד בן ב' שנים שכך זמן ינקתו והלך זה ונשאה וקיבל לה לא שותה שהרי לא יהא לו קיום: יטל הוא להפרישה · עד ב"ל חדש ולהחזירה הלכך רלויה לאיסות קרינא ביה: אינגיות · דוגרינתא דלא ילדה שממעי אמה נכרתה כך ואין לה סימני אשה לא דדים ולא שערות וקולה עבה: ושאינה רלויה לילד · שהתה סוס עיקרין ואסורות לקיימה לעולם שהרי לא בנים שהרי לעמוד ישראל על פריה ורביה: אשה כהן שותה · אם ממלאת נקיה וכגון' פריך פשיטא: אשה סרים · כגון "שנסתרים לאחר שנשאה דקדמה שביבת בעל לבועל: שותה · וכגון' אם קינא לה מאביה ומאחיה ומאחר מכל הערות שבתורה ונסתרה הוי קיטיו קטי ונאסרת עליו ושותה וכגון' פריך פשיטא: חוץ מן הקטן · דכתיב "ושכב אתה" ומי שאינו אים · וכגון' מפרש לה: ואלו שב"ד מקנין להן · אם רואין אותם מתנהגות בפריצות: לא להשקותה אמרו · הם לא יסקוה דבעינן "והביא האיש את אשתו" ובעלה ממי לא יסקוה בקיטי זה (לכשילנה) דבעינן "וקיבל" והביא, ורבי יוסי לא בעי וקיבל והביא: גמ' הא קטי מקני לה · ליאסר עליו מדקתני "לא טעלת כתובה": ה"ג דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם "לרבות תרומה לתרומה דרשין ליה לקמן (דף כז:) אלא ריבוי מיאמרת מוליא כו': דממשמעות קרא משמע לן תרומה למעוטי דלא קרינן בה "תחת אישך" אבל שומרת יבם קרינן בה "תחת אישך" כדמפרש לקמן: דלא מיתסרא מסירה לחופה: ורבי יוחנן · משמע ליה מיעוטא קמא לשומרת יבם לבל תרומה קרינא בה ומיעוטא מעטיה קרא דאחרינא כדמפרש לקמן מכום דהוא קדושה ואינה בתה לו מכח קדושי אחריים ועוד שנסקלת על ידו מה שלון כן בשומרת יבם: מר אלימא ליה תרומה · רבי יוחנן חשיבה ליה תרומה אשה גמורה מפי משומרת יבם: דקדושי דידיה · שע"י קידושי עצמו בתה לו: ושוקלין על ידו · אם זיבתה נסקלת בשביל: דלא מתסרא מסירה לחופה: דנקיטא ליבם בביאה גרידתא ואפי' בזנות להיות כאשתו לכל דבר כדתנן ביבמות (דף עג:) ומיתי: לה לקמן בפירקא: לרבות אשת אחיו (ב) שוטה · שב"ד מקנין להן וברייתא היא בשלוה פירקין: אמר מר הא דתנא אמר רב יוסף בכור שור דלעולם לא ישא אדם משובחת חברו ומניקת חברו ואם נשא יוציא ולא יחזיר שלמות דבר' ר' מאיר וחכ"א יוציא וכשיגיע זמנו לבנים יבנים וקשיר רבא לדברי חכמים יוציא בגם דאמר דאין צריכה גם ר"ל דלעולם צריכה גם והאי דקאמר התם דיקא נמי דקתני יוציא ולא קתני יפרישו ה"פ דיקא נמי דקתני יוציא דמשמע בגם ולא קתני יפרישו המשמע בין בגם בין בלא גם ולהפרישו הכא ר"ל בגם · עוד אומר רב יוסף בכור שור דלעולם לא ק' דהתם אבר' רצריכה גם לפי דליכא אלא איסורא דרבנן דאמרינן יהבמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תורה ולכך צריכה גם אבל הכא חמיר עליה משום דהיא מעוברת חברו ושוה דקינא לה ונפתרה לכך אינה צריכה גם וכן עשה במעשה שאירע בבני מארים אחר שקדש

שאינה רלויה לילד · רש"י פי' שתה סוס עיקרין אבל בפ' אע"פ (כתובות דף סה:) לא משמע הכי דמייתי התם ברייתא ותני בה לא שהיתה היא עקרה זקינה ואינה רלויה לילד אלמא דשאינה רלויה לילד לאו עקרה ולפרש"י שתה סוס עיקרין הייט עקרה וזה לשון ר"ת התם איכא למישאל הייט איטומים הייט עקרה הייט שאינה רלויה לילד ותשובה שאמרנו בספרקים עתלן (נ"ב דף קיט:) ניסת לכ' יולדת עד מ' ניסת למ' שוב אינה יולדת וה"ה שטבל לפרש שאינה רלויה לילד ששהתה אחר בעלה עשר שנים ולא היה דעתה ליגשא דאמר בסוף פרק ד' אחים (יבמות דף לד:) אמר רב נחמן אמר שמואל כל ששהתה אחר בעלה י' שנים שוב אינה מתעברת כי אחת רבין א"ר י"ש אלא שלון בעתה ליגשא ואע"ג דאמר בגמ' בעקרה וזקינה ולפי' ר"ת לא אזכיר עקרה במשנה י"ל דלא דק בגישא מיהו תימה אמאי לא תנא נמי במתני' עקרה: ושאר כל הנשים לו שותות · תימה הא משנה יחידאה מלי קמ"ל הא שמעינן ליה מרישא והאומרת אני שותה אינה טעלת כתובה ואומרת אמר לי שותה אינה טעלת כתובה ואמר רבי יוסי בר' יהודה הלכך רלויה לאיסות קרינא ביה: אינגיות · דוגרינתא דלא ילדה שממעי אמה נכרתה כך ואין לה סימני אשה לא דדים ולא שערות וקולה עבה: ושאינה רלויה לילד · שהתה סוס עיקרין ואסורות לקיימה לעולם שהרי לא בנים שהרי לעמוד ישראל על פריה ורביה: אשה כהן שותה · אם ממלאת נקיה וכגון' פריך פשיטא: אשה סרים · כגון "שנסתרים לאחר שנשאה דקדמה שביבת בעל לבועל: שותה · וכגון' אם קינא לה מאביה ומאחיה ומאחר מכל הערות שבתורה ונסתרה הוי קיטיו קטי ונאסרת עליו ושותה וכגון' פריך פשיטא: חוץ מן הקטן · דכתיב "ושכב אתה" ומי שאינו אים · וכגון' מפרש לה: ואלו שב"ד מקנין להן · אם רואין אותם מתנהגות בפריצות: לא להשקותה אמרו · הם לא יסקוה דבעינן "והביא האיש את אשתו" ובעלה ממי לא יסקוה בקיטי זה (לכשילנה) דבעינן "וקיבל" והביא, ורבי יוסי לא בעי וקיבל והביא: גמ' הא קטי מקני לה · ליאסר עליו מדקתני "לא טעלת כתובה": ה"ג דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם "לרבות תרומה לתרומה דרשין ליה לקמן (דף כז:) אלא ריבוי מיאמרת מוליא כו': דממשמעות קרא משמע לן תרומה למעוטי דלא קרינן בה "תחת אישך" אבל שומרת יבם קרינן בה "תחת אישך" כדמפרש לקמן: דלא מיתסרא מסירה לחופה: ורבי יוחנן · משמע ליה מיעוטא קמא לשומרת יבם לבל תרומה קרינא בה ומיעוטא מעטיה קרא דאחרינא כדמפרש לקמן מכום דהוא קדושה ואינה בתה לו מכח קדושי אחריים ועוד שנסקלת על ידו מה שלון כן בשומרת יבם: מר אלימא ליה תרומה · רבי יוחנן חשיבה ליה תרומה אשה גמורה מפי משומרת יבם: דקדושי דידיה · שע"י קידושי עצמו בתה לו: ושוקלין על ידו · אם זיבתה נסקלת בשביל: דלא מתסרא מסירה לחופה: דנקיטא ליבם בביאה גרידתא ואפי' בזנות להיות כאשתו לכל דבר כדתנן ביבמות (דף עג:) ומיתי: לה לקמן בפירקא: לרבות אשת אחיו (ב) שוטה · שב"ד מקנין להן וברייתא היא בשלוה פירקין:

ונתינה לישראל, ובת ישראל לממזר ולנתין לא שותות ולא נוטלות כתובה. ואלו לא שותות ולא נוטלות כתובה: "האומרת טמאה אני, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת איני שותה. אמר בעלה איני משקה, ושבעלה בא עליה בדרך נוטלת כתובה ולא שותות. *מתו בעליהן עד שלא שתו: *בש"א נוטלות כתובה ולא שותות *ובה"א "או שותות או לא נוטלות כתובתן. מעוברת חבירו ומניקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר"מ. וחכ"א "יכול הוא *להפרישה ולהחזירה. לאחר זמן, אילונית וזקינה ושאינה ראויה לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות. ר"א אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות הימנה, ושאר כל הנשים או שותות או לא נוטלות כתובה, "אשת כהן שותה ומותרת לבעלה, "אשת סרים שותה. "ע"י כל עריות שבתורה מקנין חוץ מן הקטן וממי שאינו איש. "ואלו שב"ד מקנין להן: מי שנתחרש בעלה או נשתטה או שהיה חבוש בבית האסורין, לא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה. ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה מבית האסורין ישכנה: גמ' *מישתא היא דלא שתייא הא קנוי מקני לה מה"מ דתני "דבר אל בני ישראל "ואמרת (ב) "לרבות ארוסה ושומרת יבם לטיגוי ומה"ר "מני דבי יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל "איש איש דברי רבי יאשיה. ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם, אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה? תלמוד לומר "אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה מר אלימא ליה ארוסה דקדושי דידיה וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת יבם דלא מיתסרא מסירה לחופה ורבי יוחנן האי "איש איש" מאי עביד ליה? זמיבעי ליה *לרבות אשת אחיו, ואשת שוטה, ואשת שעמום*

ר"ת

תוספות שאנץ

ארוסה ושומרת יבם כיון שאין בעליהן יכולין לבדקן חשובות בעוברות אי נמצאת מעוברת אינו מאלים אשה ראיין

נוסח (עד כ"ה.)
המקבלן אלרוסי
ושומרת יבם

גלין השים
גמ' ומאמרת לרבות תרומה · ריין לקמן דף כז ע"ב פרש"י ומאמרת

הגהות הב"ח
(א) גמ' ומאמרת אליהם לרבות · (ב) רש"י ד"ה לרבות אשת אחיו ואשת שוטה:

[לקמן כה.]

[לקמן כה.]

[ס"ע לכ"ה]

[דף כו.]

[לקמן כה.]

[לקמן כה.]

[לקמן כה